

grund af manglende nummerplade på fronten af køretøjet, enten fordi bilisten har fjernet nummerpladen, eller fordi der er tale om motorcyklister, eller fordi det ikke er muligt at identificere føreren – på grund af dårlig billedkvalitet – eller fordi ejeren nægter at oplyse, hvem føreren var.

2) Hvor mange bødeforlæg om hastighedsovertrædelser ender i stedet som bødeforlæg for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1.

Jeg har på baggrund heraf indhentet en supplerende udtalelse hos Rigspolitiet, som oplyser følgende:

I alt er der blevet registreret 156.181 sager som følge af automatisk hastighedskontrol.

I forsøgsperioden er der i alt registreret 926 biler uden forreste nummerplade. Antallet fordeles sig således:

personbiler	704
varebiler	194
lastbiler	28

Herudover er der henlagt 1262 sager, hvor de køretøjer, hvis hastighed blev målt, var motorcykler incl. scootere. I 944 tilfælde var nummerpladerne på vedkommende køretøjer snavsede, tildækkede eller bøjede, således at de ikke kunne aflæses.

I 15.895 tilfælde blev det vurderet, at føreren ikke kunne forventes identificeret grundet billedets kvalitet. Herudover har der været 5.360 tilfælde, hvor billedets kvalitet som sådan blev vurderet som værende for dårlig til, at en strafesag kunne gennemføres.

I 271 sager - hvor det kunne konstateres, at ejeren ikke var føreren - har ejeren ikke opfyldt sin pligt til at oplyse, hvem føreren var, og i disse sager har politiet rejst sigtelse for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1. Dette svarer til 0,26 pct. af det samlede antal sager. I nogle af disse sager er føreren alligevel identificeret via efterforskning og er herefter blevet forelagt en bøde. I disse tilfælde forelægges således både ejeren og føreren en bøde. Antallet af disse sager er ikke opgjort.

Yderligere er 304 sager blevet henlagt, efter sigtelse er rejst. Årsagen hertil kan for eksempel være, at det på et senere tidspunkt vurderes, at billedet ikke sikrer en tilfredsstillende genkendelse af føreren, eller at en forkert person er blevet udpeget af ejeren.

Afslutningsvis vil jeg i øvrigt gerne oplyse, at Rigspolitiet i sin udtalelse til mig til brug for be-

svarelsen af spørgsmål S 2663 har angivet antallet af sager vedrørende udenlandske, ikke-nordiske, køretøjer, der er blevet henlagt, til 841. Rigspolitiet har efterfølgende oplyst, at dette antal retteligt er 949.

Spm. nr. S 3066

Til finansministeren (21/6 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med god offentlig forvaltning at stramme administrationen af kravene til uddeling af midler fra Finansministeriets Tips- og Lottopuljer uden at gøre opmærksom på stramningen over for tidligere modtagere af støtte?«

Svar (29/6 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Tips- og lottoloven blev ændret i sommeren 1998 ved lov nr. 438 af 26. juni 1998 og senere ved lov bekendtgørelse nr. 110 af 22. februar 1999 om visse spil, lotterier og væddemål.

Som en del af lovændringen blev det vedtaget, at Socialministeriet og Sundhedsministeriet med virkning fra uddelingen i 2000 skulle have deres egne Tips- og Lottopuljer og varetage fordeling af tips- og lottomidler indenfor det sociale og sygdomsbekæmpende område, jf. lovens § 6 E og 6 F. Et område som hidtil havde hørt under Finansministeriets Tips- og Lottopuljer, hvor Finansministeriet i samarbejde med ministerierne havde forestået uddelingen af tips- og lottomidler til blandt andet sociale og sygdomsbekæmpende organisationer/formål, jf. lov bekendtgørelse nr. 655 af 28. juli 1995 om visse spil, lotterier og væddemål § 6 A, stk. 1, nr. 5, 6, 7 og 8.

Der henvises i øvrigt til Finansministeriets besvarelse af 4. maj 2000 på spørgerenes spørgsmål S 2388 om Finansministeriets Tips- og Lottopuljer.

Med den nye tips- og lottolov reduceredes Finansministeriets landsdækkende pulje på FL fra 87,6 mill. kr. i 1999 til 40,0 mill. kr. i 2000 og Finansministeriets aktstykkepulje reduceredes på FL fra 68,2 mill. kr. i 1999 til 12,6 mill. kr. i 2000.